

¿Per qué, si alguna cosa teniu que dir de nosaltres, gasteu mitjas tintas?

Es dir, vosaltres tatxeu nostra labor, quan nosaltres la prestem franca y noble, sens amagarnos per res, donant el nom y estampant el de qui 'ns ocupem; si una cosa tenim de dir, com que 'ns escudem ab la rahó, la dihem, pesi á qui pesi, y no tirar la pedra y amagar la má com feu vosaltres ab vostre *canguelo*.

La primera cosa que térem al agafar el vostre vergonyant paperot fou buscar las firmas, mirar quins foren aquells *Varios* merdissers que sols deixaren veure sa verinosa baba per duas vegadas y escórrer el bulto, y... ¡mil vegadas vergonyants! no vos trovárem enloch; sols vegérem que per més escórrer el bulto, fins la redacció y administració las instaleu á casa d'aquell infelís y pinxo de camama, expulsat de la Unió per falta de pago y d'amarchs recorts en las caixas de fondos de la societat d'aucells y d'una de ball de ca 'n Sala.

¡Quant més no hauria valgut que l'haguessiu deixat tranquil en sa casa que no enredantlo ahont ne pot sortir malparat!

¿Es, tal volta, que per servirvos d'ell voleu qu'endavinem qui sou vosaltres, per alló de *dime con quien vas y te diré quien eres?*

Apa, donchs, apuntar be, que no erreu la punteria y que del rebot no vos esguerreu vostre resguardat físich, que si are al menos serviu d'*esquenas* després no servissiu ni per tirar un carro.

Noms, noms y no frasseologías mitj borrosas; qui son els uns y qui sou vosaltres, la dignitat vos ho exigeix; si aixís no ho feu, es que careixeu d'ella. Qui vulga lluitar dignament no deu jamay cobartment amagarse.

En l'últim párrafo de vostra primera *película* que diu «Ni els expulsats, es dir, el rebutj de la societat», devem dirvos que si al esmentar els expulsats vos referiu als expulsats de la Unió Lliberal, com á tals vos dihem que aixó de «rebutj de la societat» ho deixem per vosaltres, ja que al dirho amagueu la vostra personalitat, y que estem disposats, sempre que 'ns digueu qui sou, á discutirho, que si voleu nombrar un tribunal popular per jutjarho no amagarem la cara com tant cobartment feu vosaltres y fins presidintlo 'l mateix Alcalde, á qui creyem més á la banda dels que tant inúciament ens trepitjaren nostres drets, quins sembla que teniu interés, no de defensar, sino de, cobartment, treballar en pro d'ells.

Pero, vamos, vist vostre innoble rastre-risme, estem convensuts de que al llegir la present pensareu alló de: «Sí, ja pots xiular si l'ase no vol beure!»

¿Qui sou?

GRUPD D'EXPULSATS

Couplets

AB MÚSICA DE «CINEMATÓGRAFO» ¡AY! DE «EL MOZO CRÚO»

Si á ciutat cridan que visca la Unió Republicana igual nosaltres cridem:

¡Visca, visca LA TRONADA!

Siempre p'atrás,
tú lo verás,
el poble buscant
qui té LA TRONADA,
mirant á la «Barra»
qui es el farsant,
siempre p'atrás,
diu no val á badá.

An els frares filipinos daren trenta sis milions, pro els de la Unió, am dos pelas, fins farían tomballons.

Siempre p'atrás, etc.

Digué 'l Frare als seus confreres:

—Si no plou no puch rentar, mentres que 'ls de LA TRONADA rentan tot lo brut que hi ha.

Siempre p'atrás, etc.

Ara l'ajuntament nostre té projectat un gran plan: farà anar gegants y nanos á ballá á la casa gran.

Siempre p'atrás, etc.

També vindrá aquell *González* per en Miquel convidat, visitarà la fatxada y també la casa gran.

Siempre p'atrás, etc.

El gran pinxet de la Unió vol semblarne alguna cosa, puig reparteix unas fullas que per cert puesto son bonas.

Siempre p'atrás, etc.

Esquirols que fo meu *coro* quan canteu no feu tants brams, y menys anant de tiberi ab vostre *senyor feudal*.

Siempre p'atrás, etc.

Per la festa que s'acosta farem una gran tirada: tirarem el caciquisme, els *Mementos* y la farsa.

Siempre p'atrás, etc.

Sabeu aquell nou periódich fet per el *Concejalero?* Donchs un día fent el *Monte* feu tallar an en Severo.

Siempre p'atrás, etc.

Cinematógrafo diuhen que farà una gran campanya perque uns quants honrats obrers cantan totas sas hassanyas.

Siempre p'atrás, etc.

La Unió antigament era l'ideal del gran progrés, era un gran centro d'esbarjo per ideals y obrers.

Siempre p'atrás,
tú lo verás.

Avuy tot el vici se n' ha apoderat, en lloch de ideas tot son entrabanchs.

Siempre p'atrás.

Diu no val á badá.

UN TRONAIRE

De festa major

No hi ha cap dubte de que la gran atracció de forasters en las festas majors consisteix en la confecció del programa.

Aixó no vol dir que als tals no se 'ls proporcioni un bon aixech de camisa, com se vol dir, y sucseeix la major part de vegadas, com, per exemple, alló de «gran repich de campanas» y per casualitat haverhi en tal dia dos morts; «Passeig de gegants y nanos» y l'ajuntament anar á missa... sens altres nanos y gegans; «Grans il·luminacions en la via pública» y els focos eléctrichs apagats durant los primers días y encesos a empentas los demés; y «Gran castell de fochs artificials» y sols resultar grans las estonas de esperar á un raquitich castell de quatre rodas, una figura y un parell de dotzenas de cohets, etc., etc.

Pero, vamos, forsa bombo y may faltan els obligats arrossaires y quatre badochs.

A ser jo 'l confeccionador del programa ab seguritat que no 's podria passar pels carrers, no per l'abandono en que están, no; per las gentadas forasteras.

Aquí va, per si algú l'utilisa, un botonet per mostra:

Día I de Setembre, al mitj día

Gran repich de campanas, per medi d'un concurs de toca-idem. (Ab seguritat que 'l primer premi se el emportaria un que fa moltas campanas.... á la oficina.)

A las non y mitja del vespre

Gran *passa-calle* ab acompanyament dels fluviols de Canovellas, pels *andantes* senyors Recué, Brut del Sabó y Deyu.